

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Philippi Servii Amicus Fidelis Usque Ad Mortem

Bouchy, Philippe

Coloniæ Agrippinæ, 1660

§. V. Nonnulla alia ab Amico fideli in gratiam ægroti præstanda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54799](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54799)

mè, diurnis officiis vigilias nocturnas adungebat, & ut canonizationis ejus Bulla loquitur, veluti à cōmissa custodia, nec die, nec nocte discedebat. Hic ergo, Amici fidelis, sincerique amoris lapis lydius esto: præsto esse ei, qui, quo amorem tuū invitet, speciosius habet nihil quàm ulcera; nihil potentius, quo affectū tuum sibi conciliet, quàm miseriarū atque ærumnarum mille plaustra.

§. V. Nonnulla alia ab Amico fideli in gratiam ægroti præstanda.

CVrabit ut in ægrotantis cubiculo altum sit silentium. Non temerè quosvis ad alloquium admittet, sed eos dumtaxat, quorum consuetudine æger sublevetur.

Cavebit ne profanus ullus sermo ibi misceatur, imò parentum gemitus, amicorum complorationes visitationesque nimis crebras moderabitur. Omni præsertim studio & conatu arcebit eas personas, quarum aspectu peccandi affectus possit recalescere; quales sunt turpium olim

voluptatum, popinarum, alearumq;
focii, & id genus frugiperdæ.

Sacras imagines Christi Domini
crucifixi, Beatæ Virginis, vel Sancti
Angeli Tutelariorum ob oculos decum-
bentis apponi curabit. Vasculum i-
rem aquæ lustralis, quâ subinde æ-
ger, thalamusque adspargatur.

Tubebit moribundum totum jam
esse in spirituali animæ negotio pro-
curando, missa procul omni rei alie-
næ sollicitudine.

Suggeret decumbenti, prout con-
ditio exiget, breves, ac pietatis ple-
nas orationes; sive è Psalmis illæ, si-
ve è SS. Patrum libris depromantur:
sed id fiat cum ea moderatione, ut
audientem molestia non afficiat.

Monendus, ut quando mens adhuc
viget & ratio, fidei, spei, & carita-
tis, aliarumque virtutum actus sub-
inde eliciat.

Quòd si ita affectum viderit, ut e-
grè se ipse excitare queat, juvare ces-
santem poterit, atque ad eò verba
præire, vel hoc, vel simili modo.

In-

Interrogationes, quibus ager ad fidei, spei, caritatis, aliarumque virtutum actus eliciendos adjuvetur.

1. **E**Cquid ita animo comparatus es, ut firmiter credas, quæ De^o revelavit, & nobis per Ecclesiã Sãctam Catholicam & Romanam credenda proposuit? *Resp.* Omnino. Dic ergo mecum *Credo in Deum, & c.*

2. Nõnne fiduciam tuam omnem in Deo Jesu tuo defixisti? *annuis: bonum factum. Nemo umquam in eo speravit, & confusus est. Quare & tu fidenter dicas: In te Domine speravi, non confundar in aeternum. Quoniam tu Domine, singulariter in spe constituisti me. Quid ita: ò Domine, quia ego servus tuus, ego servus tuus, & filius ancilla tua Maria.*

3. Utinam mi Amice flagrantissimo illius amore inardescas! utinam ex vero dicamus cum Davide: *Cor meum & caro mea exultaverunt in Deo vivo. Diligam te, Deus meus, diligam te, sed eo amore quo dixit te Mater tua, mater pulchra dilectionis: & quo amore te dili-*

gunt in cælo Cherubini & Seraphini, beati denique Spiritus, Sanctique omnes.

4. Nōne verum est, & heu! verū nimis, te Deum tuum optimū maximum multis criminibus offendisse? verissimum: in multis quippe offendimus omnes. Nōne doles ex animo te eum ita offendisse, quem amore summo prosequi debueras?

*Dic mecum, doleo: doleo mirissime Iesu,
Et dolor est me non posse dolere magis.*

Sed cur doles? an quia multis te malis ac ærumnis obnoxium peccando reddidisti? cave sis ex illo fonte promanet dolor: non enim tam tuā quā Dei optimi causā dolere debes, id est, quia Divina illius Majestas læsa est, non quia tu pœnarum multarum reus. Imò si sapiens, tuo te iudicio cōdemnabis, pœnasque de te ipse justas expetes; aut certè Divinæ Justitiæ succensus zelo, dices cum Davide: *Ego in flagella paratus sum. Et cū Augustino: Hic ure, hic seca, modo in æternum parcas.*

Quod si ita bone Deus, gloriæ tuæ,

& salutem animæ meæ expedire iudicaveris, en vitam, en mortem meam manibus tuis trado; de iis arbitrato tuo dispone: Tantummodo fiat misericordia tua Domine super nos quemadmodum speravimus in te Sive enim vivimus, Domino vivimus, sive morimur, Domino morimur: sive ergo vivimus, sive morimur, Domini sumus.

Age, modò, si Dominus Deus te pristinae reddiderit sanitati, nonne aliter vitæ tuæ rationes institues, majorique ad perfectionem studio adspirabis?

Nihilne modò superest cuius recordatione angatur animus? non. Si quid esset ecquid paratus esses Sacerdoti aperire, & ab eo absolutionem postulare? dic ergo: *Ab occultis meis munda me Domine, & ab alienis parce servo tuo. Delicta juventutis meæ & ignorantias meas, ne memineris Domine. Ne reminiscaris Domine delicta mea, vel parentum meorum, neque vindictam sumas de peccatis nostris Parce, quaeso, parce mihi quem redemisti pretioso sanguine tuo, ne in eternum irascaris mihi.* B 5 Plu-

Plures ejusmodi, aliarumque virtutum actus afferemus, cum ostendemus, quâ ratione resistendum sit dæmonis tentationibus.

§. VI. *En dologia morbi tempore identidem animo pertractanda.*

I.

Domine Deus meus amabilissime Jesu, propter amorem tuum, & ad majorē divinæ Majestatis tuæ gloriā, suscipio de paternam manu tua omnes ac singulos hujus morbi dolores, tanquam tibi in me beneplacētes, eosque ut tales amplector, & exosculor: & in illis simul adoro, amplector & exosculor divinum æternumq, beneplacitum tuum, & in illo mihi benè complaceo.

Multiplicem sensum habere potest illud, Propter amorem tuum: nempe ut idē sit quod. Quia me sic amasti & amas, & ut magis in posterum ames: vel, quia te amo & amare volo, & ut magis deinceps amen.

II.

Domine Deus meus Dilectissime Jesu, propter amorem tuum, & ad

ma